

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 „ — „
Negyed évre 1 „ 50 „
Egyes szám ára 6 kr.
Külföldre egy évre 8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos 1 garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr., s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyílttér“ rovatban
közölendő czikkek soronkint
10 kr. díjért közöltetnek.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ-HIVATAL:

Kézdi-Vásárhelyt:

Csik-Szeredában:

Székely-Udvarhelyt:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

T. Nagy Imre, szerkesztő lakásán.

Dr. Kádbéó Ferencz, szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetmények, nyíltterek stb. mindhárom szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadtnak.

Egy másik baj.

Sz.-Udvarhely, ápril 15-én.

Mi, a doktorok, tudós tanárok, hírneves ügyvédek, képesített mérnökök, okleveles patikáriusok, pápaszemes polgármesterek és kvalifikált távirásztók — utódai, azon eszmék harcosainak, kik megdöntötték a társadalmi és politikai egyenlőtlenség bástyáit — lassan-lassan, mint a corall-hegylécek munkásai, teremtünk egy második chinai falat, hogy a tanár érintkezék professor collegájával, a prókátor fiskálissal társuljon, a doktorné ne ismerje a financer feleségét és így tovább, mert hiszen hát mi mindnyájan nevelt emberek vagyunk annak rendje és módja szerint s a ki nem akarja ebben hinni, hát hiszen őt van a nagy pecsétű diploma, azzal majd megmutatjuk, hogy nekünk írásunk van a társadalmi széthúzásra, az osztály és rendszer jogosultságának hirdetésére és teremtésére egy újabb nevetséges társadalmi calamitásnak, mi abban fog legelőbb is culminálni, hogy gyűlölséget terem, hogy elítélletet szül, hogy a társulást fekélyesíti és hogy a kellemes összevetelt és érintkezést végkép kiirtja.

De azt mi, tudós urak, okleveles mesteremberek az élet napszámjában, nem szívesen ismerjük meg. Azt mi el szeretjük disputálni, mert hiszen hát a ki bíró, az nem mehet tereferére akárki fiával, mert hiszen hát mégis csak bíró az; a fiskális ur pedig szívesebben tarokkozik a maga collegájával és így tovább.

A baj nem is az. Hanem az, a mi azzal jár: a következmény. Az, hogy tulságba megy ez a dolog, egész addig,

hogy lenézzük azt, ki más pennával, más kaszával, más széken, más tógában keresi a mindennapit; egész addig, hogy a vendéglőben a professor és bíró más asztalnál étkezik, mint a hol a mérnök ur issza meg fekete kávéját; a prókátor ide megy el sörözni, mert amott a polgármester és a város jegyzője szoktak siesztát tartani; egész addig, hogy meszalliance-nak tartják, ha hogy kvalifikált ifjú ember talusi kisasszonyt, menyecskét, polgárleányt vesz feleségül és egész addig végre, hogy fiainkból mindnyájan miniszteri osztálytanácsokat, tekintetes törvénybíró urakat, nagyságos doktorokat és méltóságos viczispánokat nézünk ki már akkor, mikor a legelső Indali-féle ábécét a markába erőtetjük.

Hát hiszen szépséges egy dolog is biz az, mely véghajtásaiban kiöli a familiáris élet kellemetességeit, az egyszerűséget; mely versenyt nevel a putzban, a gálában, az erő felett való költekezésben; mely a különben jó asszonyból utca-katit csinál s a tisztességes férjem uramból szennyes gallérú proletárt és mindennekeft egy beteges élet-nézletű generációt, a mi a nexusra, a protectióra, apja czimeire, megyei kismesteri nevezetességeire fog támaszkodni, s mely azt hiszi, hogy elég a kapaszkodás felfelé önmaga erőinek felhasználása és kifejtése nélkül.

Ez is baja ennek a társadalomnak. A magyar gentry nagy alkut, józanságának becsületére való nagy alkut ejtett meg történelmi nevezetességi ambíciójával, midőn a nemzeti öntudat felébredése és a nagy politikai átalakulás pillanatában s ezeknek folytán ké-

sőbb a birtokviszonyok felszabadulása-kor belátta, hogy történelmi nevek mellé is jól megfér a titulus, a penna által való kereset, az ész által való napszámosság. Ekkor, ezáltal a nemzet intelligensebb észtehetése, nexussal bíró nevek sarjai a nemzeti közművelődés és haladás töretlen talajára ráhordták termékenyítőleg tehetségeiket és buzgal-mukat, a mi által megmentették önmagukat az elzúllástól és adtak a közéletnek, a justitiának, a literaturának, a komoly tudományoknak, a közgazdasági kérdéseknek munkásokat, kik anynyi ambícióval nyultak a tudományok elzárt kincsei után, mint eleik a kardhoz, a haza megvédéséhez és vagyoni gyarapodásuk megalkotásához. És az nagyon szép egy jelenség a magyar művelődés történetében, mert a nemzeti megszilárdulás nagy munkájának terhecséit megosztotta helyes méretek szerint a nemzet alkatelemeivel és mert a különböző socialis körök széthúzó érdekeit egy góczpontba gyűjtötte össze.

Ámde, akár azt vallván, hogy a centralisatio teremt különleges érdekeket nemcsak a politikai pártok, hanem a socialis kérdések körül is, akár pedig, hogy a különböző társadalmi állások önmagukban bírnak oly csiraképességgel, mely ellentétes érdeksékhöz hajt ki: tény, hogy az osztálykülönbség, a mi hajdan a mánás, a gentry, a polgár, a paraszt és katonák között fennállott, ma csak annyiban mondható megszűntnek, hogy egy nem is előnyös metamorphosis folytán átváltozott a penna, a diploma, a mesterség, a nagy hivatalnok különbségévé

Igen természetes, mélyre menő oka

van ebben a szaknevelés ferdeségének is, mert hát a paragraphus embere vajmi kevés előszóval diskurál a Kalevaláról, a physika képesített tanára Stuart Mill „Szabadság“-áról, meg Upfenbach és Garnier pénzügyi fejtegetéseiről, valamiképen a medicinae doktor sem találta fel Gajus Institutiói-nak négy könyvét, s az is igaz, hogy a ki a magyar literatura történelmét tanítja, nem lehet csókos barát a Verbőczyanummal, meg Kézai mester krónikájával; de hát nem is szükséges az. A tudományok végelmezésben mégis csak bírnak ölelkező pontokkal, mert a végső igazság mindenikkel egy közös, mint a nagy törvény, mely a cosmost átlengi és kevés józansággal, csekély jóakarattal minden áron meg lehet találni a társadalmi érintkezéseknek oly rugóját, mely közös mindenünkkel és egyenlő érdekekkel bír akár a tudósra, akár a bíróra, akár a kézművesre nézve.

Erről még szólhatunk később is.
Sajgó.

A magyar delegációból.

A magyar delegáció ápr. 15-én délután öt órakor tartotta az első ülést. Elnök: Haynald Lajos bibornok-érsek. Jegyzők: Baross és Hegedüs. A közös kormány részéről jelen voltak: Kálnoky gróf, Bylandt-Rheidt gróf, Szilágyi József, Pöckh báró altengernagy, Kállay osztályfőnök, Mérey és Szent-Györgyi udv. tanácsnok; Gaál korvetta parancsnok és Pápay őrnagy; a magyar kormány részéről: Orczy Béla és Szapáry gróf.

Elnök: T. országos bizottság! Azon költségek, melyeket a t. országos bizottság

A „Székelyföld“ tárczája.

Sárga lombok.

I.

Te ott lakol fenn, a magasban,
En itt lakom, lásd, még alatt.
A hol a kis virágos kertben
A régi rózsák fakad.

A bimbócskák már nyílnak is rajt,
Piros virágjuk látni már;
Maholnap teljes lombot csal rá
A hajnali szél s a napsugár.

És akkoron te nem leedsz itt,
Hogy első nyílását letépd
S hogy aztán gondtalan kezecskéd
A bimbócskákat szórja szét.

Te messze vagy!... Nem is törődöl
Ily kis dolgokkal, kedvesem!...
Mi is neked egy nyíló rózsza
S egy szertepétt szerelem!?

II.

A multa néz sok csüggedő sziv,
Ha szép emléki vannak ott,
S jövőt keres, ha multa néki
Fájó keservet, bútt adott!

És én ha nézem ezt a multat
S a sorsot várom, mely jöhet:
Ugy vágy szívem, hogy ide hagyja
E semmit érő életet!

Timon Sándor.

A csikiak Budapesten.

Budapest, 1882. ápril hó.

A „Székelyföld“ statistikusa kiszámította volt a multkor, hogy a fővárosban 80-on vagyunk csikiak. Egy egész kis kolonia; csak hogy a kolonia egy fel van osztva a társadalmi állás különböző csoportjaira, hogy szt. Mihály arkangyal legyen, ki össze tudná trombitálni őket. De hát nem is csoda! Budapestnek majdnem 400 ezer lakója van; ekkora tömegben pedig azt a 80 embert az élet-körülmények vegybomlasztó ereje bizony sokkal inkább szétdilualja, sem hogy ki lehetne egy könnyen jegyeztesíteni belőle. Aztán meg van valami sajátságos, átalakító hatása ennek a fővárosi életnek. Éveken keresztül lakni ennyi ember között s nem akadni egy-egy ismerős arcra, melynek láttára el-eljárogathatnál „otthoni“ emlékeid csarnokába; élethivatásod mindennapi munkájában folytonosan idegenekkel érintkezni csak, kik azonfelül még mind oly neveltek s minden nap ugy kicsinosítják magukat, hogy azt hiszed, miszerint pénteken is vasárnap van; távol lenni a szülőföldtől, a nélkül, hogy bár egy is eljuthatna hozzád azokból az ezernyi apró események híréből, melyek érdekességük finom szálaival ugy körülhálózák idegeidet, hogy közönyös maradsz a muszka háboru hírére, de izgalomba jössz,

hogy a Pista bácsiék sógora fog-e az újonnan alakítandó „libatenyésztő“ egyelet elnöke lenni, vagy hogy miként is vesztetett el az az asztrakán sipka a kaszinóból? Ha pedig fiatalabb vagy, valóságos forradalmat idéz elő ereidben Rebeka néni azon hire, hogy a bájos Lilynek az utolsó vallomás óta fehéren zománcozott arcába mily látható gyorsasággal szökött, mint egy jól nevelt leányhoz illik, az öröm és szemérem pirja, s a szűzes pironkodás e zavarában mennyi ártatlan bajjal sütt le az elbizakodott vőlegény diadalmas mosolya előtt hosszú szempilláinak selyem legyezőjét, a mint a tisztelendő ur a házasságszerződés azon pontjának felolvasásához ért, melyben barna fucskák s szőke leánykák sorsáról gondoskodik az előrelátó apa. Anynyi időn át nélkülözni mind eme híreket, melyek pedig a legerősebb részét szokták képezni az együvé tartozás és érdeklődés patriotikus kötelékének: mind oly körülmények, melyek folytán természetszerűen is feledni kezded, hogy rajtad kívül más csiki ember is van a fővárosban s nagyot rémit rajtad a meglepetés, midőn véletlenül meglátod az utcán a szomszédék Anikóját; ugyanazon pisze orr, ugyanazon széles mosoly s még a babos kendő is ugy van a fejére kötve. Hanem a hogy szembe találkozik vele a Kataék Zsuzsija s megállnak egy kis szóbeszédre, olyan német be-

szelgetést csapnak, hogy odahaza még a székely gubernant sem különbet. S nagy rémületben csak akkor veszed észre, hogy mennyire elfeledted az otthoni dolgokat. Ime, még a csattanó segítségül pirosra duzzadt székely arcot sem tudad megkülönböztetni a Szepeesség chlorotikus sáppadt-ságától. Így kezdesz aztán lassanként kijönni mindenből, s mikor másodsor találkozhatsz egy ismerős arccal, ugy jársz vele, mint a brassói leány a gereblyével. Egy szóval a csiki ember is, ha felkerül a fővárosba, nem állhat ellen az itteni élet-körülmények átalakító hatásának. S ez az oka annak is, a miért annyiféle csoportokra vagyunk osztolva. Külön csoportot képeznek pl. a képviselők, külön a budaiai, a pesti hivatalnokok, az egyetemi hallgatók s a többiek is mind vagy egyedül, vagy párosan folytatnak remete-életet (már t. i. a csikiakra nézve) s valami nagy, ritka véletlennek kell lenni, mikor a külön csoportokból valamelyik találkozik veled. Van is aztán öröm ilyenkor a nagy szerencse felett, s mintha csak másképp el sem hinnék, hogy mennyire örülnek: egy adóvégrehajó kegyetlenségével igyekeznek tullicizálni egymást az otthonról kérdezősködéseik és felvilágosításaikkal, pedig hát voltaképen mindakettő azon tőri a fejét, mikép menekülhessen a másiktól, jól tudva, hogy kölcsönösen alkalmatlanok egymásnak. Kike-

folyó évi január végén és február elején tartott rendkívüli ülészsaka alkalmával a monarchia déli részeiben s a velők szomszédos elfoglalt déli tartományban forrongó lázadási mozgalmaknak s az államhatalom ellen való fegyveres ellenszégülésnek leküzdésére felséges apostoli fejedelmünk közösggyi kormányának rendelkezésére bocsátott, már fölhasználtattak. De bárha derék hadsergünk ismert készsége, hagyományos vitézsége és a működési tér rendkívüli nehézségeivel férfias megküzdése nevezetes eredményeket mutatott fel és a munka nagyobb részét bevégezte, mégis a cél mindaddig, mint ezt a körülményekkel ismereteselek előre láthatták és eleve jelezték is — tökéletesen elérve nem lön; — a mely, hogy eléressék: szükségesnek látta felséges urunknak népei boldogulására irányult fejedelmi gondossága, hogy a monarchia belbékéje, külbiztossága és minden részében törvényes rendezettsége tekintetéből nagy fontosságú feladat biztos megoldására megkívántató eszközök alkotmányos uton előállítassanak, és e végett a t. országos bizottságnak hozzájárulása igénybe vétessék. Ezután elnök üdvözölte az országos bizottságot s így folytatta: Egyszersmind nem kételkedem, hogy mindnyájuknak érzelmeit fejezem ki, midőn dicső fejedelmünket éltetve, (Élénk éljenzés) azt óhajtom, hogy a királyok és népek istene mostani böles gondosságát is, és valamint kormányának ugy ezen t. bizottságnak alkotmányos közreműködését áldásában részesítse és teljes sikerre vezesse! (Éljenzés).

Elnök ezután bejelenti, hogy Keglevics István gróf helyébe Pongrácz Emil báró főrendi póttag hivatott be s hogy Mikátovics pár napi szabadságot kér.

Szlávy közös pénzügyminiszter benyújtja a közös kormány előterjesztését további 23.733.000 fnt szükséglet tárgyában azon 8 millió rendkívüli hadi szükséglet-hez, mely az 1882. febr. 6-án kelt és szentesített határozattal a monarchia déli részében és a megszállott területeken kitört mozgalmak leküzdésére megszavaztatott.

A előterjesztést a négyes albizottsághoz utasították.

A közös hadügyminiszter képviselőjeül Pápay Sándor őrnagy jelentetvén be, az ülés véget ért.

Egyről-másról.

IV.

Egyleteink.

A közművelődési egyletéhez egészen hasonló a tűzoltó egylet élete is. Hasonló lelkesültséggel lett ez is meg-alapítva. Még az egylet meg sem alakult s már a fényes egyenruhák készen valának. A tiszti kar gyorsan megválasztott s a gyönyörű aranyos paszmántok felkerültek a sipkákra; a magasabb rangok 2—3 rend arany csíkot, az alsóbb rendűek egyet kaptak.

rülhetlen fátuma az már ugyanis az efféle egy vidéki embereknek, hogy hónapokon keresztül soha színt sem látják egymásnak, de ha a véletlen össze találja akasztani őket az utcán, mérget vehetsz reá, hogy soha máskor nem történik ez, csak akkor, midőn az egyiknek valami sürgős családi ügyet kell elintéznie, a másik siet a minisztériumba, a harmadik pedig éppen a szerelmes sziv gyorsaságának rohamlépéseivel szalad a találkára, hol már dobogó szívvvel várja őt a bájos ideál, hogy — átadja arczképét.

Társas összejövetelekről természetesen szó sem lehet közöttünk; még a fiatalokban volna meg erre a legnagyobb hajlandóság, de hát ők maguk nem sokat csinálhatnak, a kikkel pedig csinálhatnak, azoknak egy része a családi gyönyörök élvezetének bukkolikus elvonultságával, a másika a képzelt előkelőség csinált nagyságával teszi hozzáférhetlenné magát, a harmadik rész meg ugy beleélte magát a miniszteri hivatalok aktái közé, hogy nincs az az archeolog, ki kikutathatná onnan. S így aztán mindössze is csak annyiból állhatnak az összejövetelek, hogy az egyes csoportok el-eljárnak valameilyik kávéházba. A pestiek pl. a Kammonba szoktak összejövegetni 5—6-on, a hol aztán kézre veszik a „Székelyföld“-et s az előfizetési felhívástól kezdve egészen a piaczi

Valóban imposans látvány volt, a mint a fényes tűzoltócsapat kivonult. Ezen időben semmi sem volt oly divatos ezme, mint a tűzoltóság; a városi ifjuság színe-java tagja lett az új egyletnek. Nemsokára eljött az idő, hogy cselekedni is kellett s az ifju egylet éppen oly derekasan megállta helyét a tüzesetekenél, mint a mily ékesen végig rukkolt a piacon. Az első küzdelem a tüzvésszel megedzé az ifju katonákat, az egyenruha újdonsága is kezdé ingerlő veszteni s ekkor az egylet komolyan a szervezkedéshez látott. Valóban bámulatra méltó azon lázas tevékenység mit az egylet ekkor kifejtett. Egy pár hó alatt pompás vízi feckendők és mindenmű felszerelvények beszerestettek. A közönség kezdett bizalmasan tekinteni a lelkes tűzoltókra, kik minden alkalommal önfeláldozó bátorsággal küzdöttek a dühöngő elemmel. A közönség szívesen kezdett áldozni, mihelyt átlátá az egylet életrevalóságát s hogy az megfelel a hozzá kötött reményeknek. Az éjszakánként felállított örök örökök a polgárok vagyonbiztossága felett, és a közönség szívesen megfizet az így szerzett biztosság-érzetet. Így az egylet lassanként haladott és erősödött s keblében rend és békesség honolt.

Azonban ezen lelkesültség nem sokáig tartott; az első rend egyenruhával elfoszlott a buzgóság, a régi lelkesültség helyébe közöny lépett és az egylet lassan, de biztosan kezdett haladni a bukás felé. A tagok száma évről-évre fogyott s ma alig van több tagja, mint az a néhány „veterán tűzoltó“, kik mélyen fájlalva a mutatkozó részvétlenséget, minden alkalmat megragadnak, hogy az egyletet régi fényére visszahozzák. E derék tűzoltókat, mint egy szép mult emlékeit, még most is ott látjuk minden tüzesetnél, a régi lelkesültséggel s a régi bátorsággal harczolva az elemek ellen. De mit használhat egy néhány tag, ha még egyszer olyan lelkesedett is?!

Már régóta halljuk, hogy a tűzoltó egylet azonnal új életet nyerend, mihelyt a tüzendészeti szabályok megerősítetnek. Ez megtörtént, a szabályzat a minisztérium által megerősített, ki-nyomtatott s a polgárok között ki is osztott s így nemsokára életbe is lép. Majd kiviláglik, hogy a hozzá kötött reményeknek meg fog-e felelni.

A ki Kézdi-Vásárhely zsufolt építkezését ismeri, átláthatja, hogy mily fontos kérdés a tűzoltói egylet mi-

árakig végig pletykálnak minden során. S ha ebből is kifogytak s az erdélyi lapokat — mert hát tulajdonképen ezt várják — még sem hordották ki, mi természetesebb, mint hogy a társaság külön válik s mig az egyik rész disputál a tegnapi „szavazás eredménye“ felett, addig a másik nekifordulva az ablaknak, aggódó kíváncsisággal gyönyörködik, hogy a rakoncátlan szél mint bom asztja meg a sétáló hölgyek ruháját, eláruva a szépen formált lábszárak finom idomait. A harmadik pedig, egyedül maradván, kezébe veszi az „Illustration“ legújabb számát s a mint megpillantja benne a szép Margit királyné arczképét, megdobban a szíve, mert látja, hogy menyire hasonlít e képhez az a másik, melyet ifjúkori ábrándjainak édes emlékeként oly híven megőrzött keblében, s mintha csak meglevenülne e kép, újra látja rózsapiros arcját, aranyszőke haját s mosolygó szemének galambtekintetét s önkénytelenül is tűzni kezdi a gondolat, hogy mivé lett ez a kis pajkos angyal ott a — gréczenen túl? — A más ember feleségévé!

„Nem jött ma erdélyi posta!“ — szavalja a lyrikus pinczér. Fizet a társaság s ki ki megy a maga dolga után.

ry.

nél hamarább leendő szervezése, mert azon híres buzgóság, melyet a kézdívásárhelyi polgárok régebben a tüzesetekenél kifejtettek, a tűzoltói egylet szervezése óta alászállt; így tehát egyenesen ezen testület van hivatva öröködni e város biztossága felett. Az Isten keze öröködtet e város felett ez időig, hogy szeles és száraz időkben s hol igen nagy a süstőség, tüzesetek nem fordulnak elő, de ki tudja, hogy ezen szomorú eset nem következik-e be egykor? S akkor kit fog vádolni a közvélemény? Bizonyára azokat, kik hivatva lettek volna s mégsem kísérelték meg az egylet újraszervezését.

Reméljük, hogy szavunk nem leendő pusztában elhangzott szó s hogy a tűzoltó egylet nemsokára élni és virágozni fog.

A nőegyletrel kevésbé vagyunk ismeretesek. Tudjuk, hogy él s ennek neve is be van írva a bukni készülő egyletek névsorába. Két év óta 2 fellépésben adott életjelt magáról: tavaly nyáron egy félig sikerült májális és a székely közművelődési egyletnek a városunkban tartott gyűlése alkalmával egy fényes bál rendezése által; azóta azonban letűnt a cselekvés teréről s pihen babérain. Az őszi szokások fillérestélyeket nem lehetett megtartani, állítólag a himlőjárvány miatt. Mi azt hisszük, hogy inkább a részvétlenség, a közöny volt azon járvány, mely miatt ezen estélyek elmaradtak. Ha ilyen arányban minden két évben kétszer fog fellépni ezen egylet, valami fényes eredményeket nem fog felmutatni. Pedig mennyi magasztos, nagy cél van, mit e szépirányú egyletnek támogatni, ápolnia kell, s hány jó ügyet lehetne előmozdítani azon összegben, mely a fillérestélyeken begyűlne!

A lapok telve vannak azon nagy sikerekkel, melyeket a vidéki városokon az ilyen olesó állérestélyek felmutatnak, melyek míg egyfelől a társas életet felvillanyozzák, addig másfelől tekintélyes összeggel gyarapítják az egylet vagyonát.

Nagy örömünkre szolgálna, ha az egylet jövőre több tevékenységet fejtené ki s hölgyeink nem engednék ezt is a többi kézdívásárhelyi egyletek sorára jutni!

Szerény felhívás

nemes Csikmegye törvényhatósági bizottságának tisztelt tagjaihoz.

Ha anyagi vagyon bírása ösztönserőleg megszüli az emberekben a kényelem, látható s láthatatlan tárgyak, tájak, tisztelet-előnyben részesülés iránti vágyakat, általában az igényeket, sőt azoknak növekvése ezeknek fejlesztője: ép ugy s azon természetes alapon is már a társadalomban a szellemi töke nem annyira nagy tisztelet és anyagi javakat, mint rang, illetőleg érdemszerinti méltányságot és kellő elismerés mellett élhető állapotot, tehetségeinek megfelelő helyzetet igényel s ébreszt fel önkénytelenül a tulajdonosban. Méltán!

Boldog és helyes szervezett nyugodt állam, megye és község az, mely legszükségesebb két faktorának: a pénz és tudomány fennebbi kívánalmainak külön-külön versenytért, rést enged. Mert ha nem: akkor socializmus, nihilizmus, kommunizmus újabb eredetű excentrikus állapotok, megyében pártoskodások, ellenségeskedések, községekben a mindennapi „egymás alá veremásás“, áskálódás és ellenzékeskedések ütök fel polyp fejüket.

Üssük mielőbb fején a szegyet!

Csikmegye havasi javainak tölgyesi „gazdatiszti“ állomása rövid idő alatt, a legközelebbi tavaszi törvényhatósági bizottság gyűlésén betöltendő lévén, nem idejét vesztett, sem időt előtti, sőt épen kapóra jövő lenne, ha amaz előbbeni kérdésre tényleg helyes válaszzsal felelné a t. törvényhatósági bizottság.

Tölgyes, mint Csikmegyének legszélső roppant vegyes elemű s nemzetiiségi községe, melyben legkevesebb számmal a székelység van képviselve, Romániával határos, közigazg. járási székhely, revindikált havasi javainak s fa-, deszka-kereskedésnek központja, nagyon is megkívánja t. uraim, hogy bár most fordítsunk figyelmet rá; ne negligáljuk ez állás fontosságát, nem személyi, hanem nemzetiiségi, politikai, közgazdasági tekintetből.

A tölgyesi gazdatiszti fizetés 750 frtra emeltetvén, lakás élvezete s tüzelőfa járandóságával ha nem is oly fenntartási pálya, mely ezen elzárt és elhatárolt tekintetben drága helységekbe sok képesített vonzana, de nem is oly kicsinylendő jövedelmű, melyre talán nem áspíralhatna tehetséges, tanult, tiszteletben élő hazafi.

Ha már a tisztviselők minősítéséről beterjesztett törvényjavaslat még az alsóbb rendű kezelési állásoknál is megkívánja a 6 osztályú polgári, sőt 8 osztályú közep-tanodai tanfolyamok végzését, érettségi bizonyítványt; ha ujabban a kör- és községi jegyzők országos egylete részükre kvalifikációul a szakvizsgán kívül ugyanezt: érettségi bizonyítványt kér az országgyűléstől: — jogosult egy nem gazdagon, de meglehetősen dotált, nem éppen alsórendű megyei állásnál, mint a tölgyesi gazdatiszti állásnál, hogy a t. bizottsági tagok tekintettel legyenek arra, hogy:

1-ször: pályázók érettségi vizsgát jó sikerrel kiállottak legyenek;

2-ször: e megyében születettek vagy e megyéből eredettek; itten pedig a megyében több évek óta nyilvános becsületes előélettel birjanak;

3-szor: a német és román nyelvet bár közönséges értekezésre használhatóan birják;

4-szer: magyarok, székelyek, de a javából legyenek;

5-ször: a kellő általános műveltség s középtanodai érettség mellett, bizonyos e megye s tisztviselői érdekében tekintélyre szert tehető jellemmel.

Ha ide tennék e szerény programba, hogy hypothekális képességgel birjanak e tisztiségre pályázók, elriasztanak s elzárnák a kellően képzett s becsületes fiatal erőket egy néhány 100 ftos fixirozott biztosítékot tevő mellett, mert kellő nagy biztosíték ugy sem adható, pár 100 ft pedig a nemtelent nem riasztja vissza a hűtlen kezeléstől. A becsületes nem a jelzalog köti le s vezeti útjain, hanem az erősebb erkölcsi jellem.

Végül e megyére nézve nem indifferens dolog, ki és kicsoda havasi javai tisztviselője? Nem szabad e szerény kellekeket figyelmen kívül hagyni.

Ha törvényeink megadták önök fele részének t. uraim, a vagyoni virilismus után a virilis szavazati jogot a kisebb cenzusu nép és polgár felett, adják meg t. uraim a szellemi magasabb cenzusnak is virilisi elsőbbségét a kisebb tehetség s képesség fölött majd a tölgyesi gazdatiszti állás iránt a választási urnánál! Ez a méltányság, jogosság; ez Csikmegye s tisztelletes felhívásom indoka.

Dixi! et salvavi animam meam.

Non quis, sed quid?

Levelezés.

Borszék, 1882. ápril 12.

(Fillérestélyek. Szinielőadás. Szegény tanuló segélyezése. Nyilvános köszönet.)

Tekintetes Szerkesztő ur!

Szíveskedjék e néhány soraimnak kedves lapunkban a „Székelyföld“-ben helyet adni.

Mult év december hava óta lelkes hölgyeink indítványozása folytán a helybeli szegény tanuló felsegélésére hetenként egyszer fillérestélyeket tartottunk, melyre a helybeli — bár nagyon csekélyszámu — értelmiség vallás és nemzeti különbség nélkül pontosan megjelent s készséggel adá filléreit a kitűzött jótékony célra. Az estélyeket f. hó 11-én azon elhatározással szüntettük be, hogy jövő októberben ujból megkezdjük. Lelkes pénztárnokunk tekintetes Finta Imréné beszámolván, tiszta jövedelem 18 fnt 48 kr maradt.

Márcz. 19-én szintén e czélra a „Persely“ cz. ifjusági színművet, a „Hymnus“, „Szózat“ s több más hazafias dalok és szavalkatokkal bővítve igen sikerülten adta az iskola tantermében a tanuló ifjuság, T. Fülöp Lajos ur, mint rendező, Deák Károlin, Várterész Miklós és alulírt közreműködésével. Ezen előadásból befolyt 19 frt 61 kr tiszta jövedelem.

Ezen utóbbi összegből a husvéti ünnepeken 3 szegény sorsu szorgalmas tanuló teljes öltözetben, 12 pedig egyes öltöndarabokban részesített, összesen 16 frt 32 kr értékig; a fennmaradt 3 frt 29 kr pedig csatoltatott a fillérestélyeken bejött összeghez s így a szegény tanulók felségelésére újból 21 frt 77 krral rendelkezünk, mely összeg fennevezett pénztárnokunknak azon kérrrel adatott újból át, hogy azt f. év október haváig gyümölcsöztesse s ekkor kamatjaival együtt hasonló czélra fog fordíttatni.

Adjon Isten a hazában a tanügynek sok oly lelkes honfit és honleányt, mint a borszéki értelmiség! Fogadják a szegény tanulók nevében hálás köszönetemet.*)

Deák János,
közs. tanító.

Sz.-Udvarhely, 1882. ápril 16.

Tekintetes szerkesztő ur!

A műkedvelők szintársulata tegnap este Feuillet Octav 5 felvonásos színművében, az „Egy szegény ifju történeté“ben gyönyörködtetett minket. Mondom, gyönyörködtetett. Oly kíváncsalakkal lépni a terembe, melyek sem nem tulzottak, sem nem beteges nagyizolásra vallók és találni előadást, mely a várakozást bizony jóval túlhaladja: élvezet.

De szóljunk általában.

A poeták, írók ama régi kedvencz eszméje: felruházni egy embert szép és előnyös tulajdonokkal, minő a jó nevelés, nagy név, nemes ámbició, külső megjelenés szabatos volta, deli termet, aztán adni ennek sorsot, mely hozzá nem méltó, vagyontalanná tenni ezt négy felvonáson át, hogy az ötödikben ismét gazdaggá váljék; meg egy poetikus, lopva jövő szerelem... ez meséje dióhéjban e „történet“-nek.

Az előadás általában jó; correct szereptudás, a jelenések kellő exegualása, a maszkok kitünő volta, öltözetek csínja; mindez nagyban ellensúlyozta azt a csekély hátrányt, hogy ugy a társalgás, mint a dicitio a szereplőknl általában monoton, lassu, hév nélküli volt. De aztán nincs is semmi egyéb gáncs. A többi mind dicséret, öszinte elismerés!

Az est hőse feltétlenül Madarász Véri kisasszony volt Laroqueu szerepében. Megjelenése, járása feszélytelen, szavata értelmes, hangsúlyozott, társalgása könnyed, folyékony; minden ízén otthonosság és teljes nyugalom. Látni, hogy tudta, érezte, értette a szerepet s kérdést csinált abból s mondhatom, meg is oldotta azt.

Erős versenytársa a pálmáért Champsey marquis testesítője, Fankovics Gyula ur. Nagy szerep, mely válságos phasisokon viszi át a színészt; ügyes társalgás mellett érzelmes dikcióra menő szavaltot kíván s a mellett néhol drámai erőt is feltételez. E nehéz és nagy kérdést kellő megoldáshoz vitte, miért elismeréssel is tartozunk, s szívesen bevalljuk, hogy a bágyadság, mely elején észlelhető volt, a 3. felvonás után előnyösen szétsimult.

Margit nem is eléggé hálás szerepében Laukó Albertné urasszony aratott teljes elismerést. Szavata érzélem, hangsúlyozás és tanulmány tekintetében méltó párja volt Madarász Véri kisasszonynak.

Sinkovicsné ő nagysága számára Feuillet mondva sem csinálhatott volna il-

lőbb Helént. Kár, hogy nem tartotta elég hálás dolognak kaczerásai között a szegény ifjunak jobban szemébe tekintgetni.

Váró Ferencz az öreg Laroqueu urat játszta. És játszta ugy, oly alakítással, annyi tanulmányon, átgondoltsággal és nyugalommal, hogy méltán aggódásba esném, ha helyét ki kellene jelölöm a kiemelkedők között.

Solymosi Endre urigen jó doktor volt; Koncz Armin ur Bevallan szerepében nagy ügyességgel ügyetlenkedett, ámbár ugy színpadon nem eleme a szerelmes rolle.

Laubepin notart Laukó Albert ur alakította kifogástalan jó maszkban. Igen jó és hálás szerepében szép sikerrel buzgolkodott.

Meg kell említenünk Dobolyi Gizella k. a-t Aubry asszony hálátlan szerepében, melybe erőt öntött s érdeket keltett maga iránt.

Koncz Lotti k. a-nál képzelni sem lehet jobb kapusnét, meg jobb kapust, mint férje ura, Barabás Domokos, Alain szerepében.

A kis Gergely Mariska, mint pástorleány, meg a kis Diemár Ernő Fronnet szerepében csókolni való két kis színész volt.

Virágcsokor jutott bővön a szereplőknek. Meg is érdemelték.

Felvonásközökben az ifjuság zenekara játszott élvezhető darabokat. Köszönet és elismerés nekik!

A társaság előadás után tánczra kerekedett. Magam is ott valék, de én bizony nem írhattam össze a szépek neveit. Valahol elveszett a czeruzám; memoria dolgában pedig nem nagy virtussal dicsekedhetem.

Isten velünk!

Allan Berti.

Mindenféle.

— Fényes esküvő volt f. hó 17-én Csik-Taploczán. Lázár Dénes csikmegyei főispán bájos leányát Luizet vezette oltárhoz Csabi Andor a székely-udvarhelyi állami építészeti hivatal főnöke. A menyegző szoros családi körben tartatott meg, csak néhányan voltak hivatalosak a megyéből a család tagjain kívül. Menyegző után az új pár nászutra indult. Fogadják legőszintebb szerencse kívánatunkat!

— Várdi Ferencz szintársulatának bucsu-előadása Kézdi-Vásárhelyt vasárnap történt meg. Az „Új peleskeiek“ adatott elő szépszámú közönség előtt. Kedden már az egész társulat eltávozott S.-Szentgyörgyre. Mi részünkről csak szöpet és jót mondhattunk e csekélyszámú, de jó erőkből álló társulatról. Ugy az előadások, mint a társulat egyes tagjainak illetteljes, szolid magatartása a társadalmi életben teljesen megnyerék a közönség rokonszenvét. A közözületet tolmácsoljuk, midőn azt mondjuk, hogy városunkban szívesen látott vendég leend mindig e társulat.

— Jakabházy István fiatal földbirtos e hó 7-én neveztetett ki az udvarhelyi kataszteri járás pótbiztosává. Gratulálunk a szorgalmas és iparkodó hivatalnok előléptetésének.

— A kézdivásárhelyi koresolya-egyletnek ápril 29-re kitűzött bálja közbejött akadályok miatt későbbre halasztatik. A bál megtartásának idejéről a közönség e lap hasábjain fog később értesítettetni. A rendező bizottság.

— Bodola Lajos állami mérnök és Binder Lajos erdélyi ipar felügyelő a földmívelési miniszter által küldve f. hó 18-án Csik-Szeredába érkeztek, a kender iparnak a megye területén leendő meghonosítása érdekében tanulmányozás és a szükséges intézkedések megtétele végett.

— Mátyus Domokos felső sofalvi birtoke e hó 11-én tartotta esküvőjét parajdi Gál Jolán kisasszonnyal. Az ifju pár számos rokonai és jó barátai körében folyt le a kedélyes és hosszúra nyult mulatság. Mint levelezőnk értesít, a vőlegény nem sokára ismét elfoglalja tetteleges állását a m. honvédség tisztí karánál. A násznagy és

násznagynői tisztet Bagdi Imre sz.-udvarhelyi ügyvéd és ennek neje viselték. Nyoszolya lányok Fodor Ilka és Szabó Erzi kisasszonyok valának, vőfélyek pedig Kiss Gergely és Gyertyánffi Gábor urak. Az új párnak jó szerencsét!

— Megint öngyilkosság. Gy.-Szt.-Miklós folyó hó 15-én délután 5 órakor Ráduly Lajos takács mester, ki nem rég költözött volt Gy.-Szt.-Miklósról O.-Topliczáról, vízzel töltött fegyverrel agyonlőtte magát. A víztöltés szétzúzta egész fejét. Tettének okául a feleségével való folytonos czivódást mondják. E miatti elkeseredésében határozta magát a végzetes lépésre. Becsületes, jámbor mester ember volt. Sokan vannak részvétellel iránta.

— Derék vadász. Kádár Dávid Albertnek hívják azt a derék székelyudvarhelyi vadászt, ki hushagyó keddjére virradólag Kereszturra mentében három ordas farkas által megtámadtatván, azok közül egyet egy ügyes lövéssel leterített; utját aztán nyomban félbeszakítván, visszatért s még az nap a más két farkas földözéséhez fogott. A Szejké fürdő felett a „hordás“ erdőben nagy csütörtök éjjelen rábukkant a két életben maradt dűvadra s egy ismételt jó lövéssel egyet ufolag elejtett. Azért emlékezzünk meg e szép két lövésről ily későre is, mert tudunkkal az eset közölve még nem lett, és hogy a derék lövésnek buzditással adózunk a jövőre nézve.

— Az átutazó mátkapár. K.-Vásárhelyt a napokban általános feltűnést keltett egy fiatal pár átutazása. A fiatal pár mennyegzői diszruhában vonult a piaczon keresztül számtalan kíváncsi szemnek kitéve. Senki sem tudta, hogy kiesodák és honnan jöttek, s a találgatásoknak nem volt vége hossza. Némelyek kegyetlen apáról s kegyes szöketésről beszéltek, mások meg nihilistákat gyanítottak mátká párban. Az új házasság lefénnyképezették magukat s azzal tovább utaztak.

— Kimutatás a Csikmegyében uralgó járványos bántalmakról. A multkori kimutatás szerint maradt beteg 57, április 14-ig szaporodott 111, összesen 168. Ezek közül meggyógyult 73, elhalt 6, további ápolás alatt maradt 89. Az egész járvány alatt megbetegedett 2227, meggyógyult 1910 elhalt 228. Csik-Szeredán, 1882. április 14-én Dr. Spányik József, tisztí főorvos.

— A maros-vásárhelyi kórház ünnepélyes felavatása. Dr. Grósz Lipót miniszter tanácsos jelenlétében fényesen sikerült. Kovács apát-plébános, dr. Tolnai ref. lelkész végezték az egyházi szertartást, felszentelést s megáldást. Dr. Knöpfler egy emlékiratban mutatta be a kórház rövid történetét s a kórházi bizottság nevében átadta a kormány képviselőjének, ki megelégedését fejezte ki a berendezés és cél szerű építkezés felett. A dalkór a Hymnusz és Szózat szabatos elénekülésével emelte az ünnepélyt. Dr. Grósz, br. Apor, Béli főispán, dr. Knöpfler bizottsági elnök és Kovács polgármester nemzeti diszöltőnyben jelentek meg. Az ünnepély délután 12 és fél órakor végződött. 2 órakor Knöpfler 30 terítéssel diszebedet adott. A házi gazda az uralkodó párt, trónörökös párt, Béli főispán a kormány elnökét s jelenlevő helyettesét éltette. A házigazdára, mint a kórház újja terem-tőjére sok felkösöntés történt. A vidám diszebednek 5-kor lett vége.

— A szalmának új értékesítési módja. Amerikai lapokban olvassuk, hogy hosszas próbálgatás és kísérletezés után sikerült mesterséges uton oly deszkákat előállítani, amelyek különösen parkett-padozatul, de egyéb czelokra is alkalmazhatók. Előállítják pedig ezen deszkákat hydraulikus uton összesajtolt szalmából. Azt állítják, hogy az e fajta deszkák nemcsak külső kinézésükre, hanem keménységük és tartosságukra nézve is hasonlítanak a jó fából készült deszkákhoz; tetszés szerint gyalulhatni őket, a szegkek csak oly szilárd állanak bennök, mint a fában, s e mellett még azon előnyök van a fából készült fölött, hogy sem göcsök, sem repedések vagy hasadások nincsenek rajtuk. Továbbá nem kell e szalma-deszkáknál, ugy mint a fa-deszkáknál, kiszáradástól tartani, nincsenek sem rothadásnak, sem penészeknek, sem fapusztító rovarok támadásainak kitéve, s hordképességek messze felülmulja a közönséges fadeszkákat.

Háztartás.

Nedves falak kiszáritása. Azon sokféle szerek és eljárások között, melyeket a nedves falak kiszáritására feltaláltak, igen jónak bizonyult a következő: Legelőször is kiszáritandó falrészletet az azt fedő vakolatrétegből meg kell tisztítani s néhány napig a szabad levegő hatásának kitenni. Ezután oltott mészhöz adjunk annyi keményfából készült fűrészport, hogy a két-többől egy pép keletkezzék, melyet még azon melegen kell a kiszellőzött csupasz falra kenni meglehetősen vékonyan. Hogy azonban ezen vakolat jobban oda tapadjon, szükséges a bekenés előtt a téglákat s ezek közeit vízzel megnedvesíteni. Az új vakolat az időjárás szerint két-három hét alatt szárad ki, kiszáradás után ugyanilyen, frissen készített vakolattal kell a falat másodizben bevonní, csakhogy most valamivel vastagabban. A kiszáradás után a falat közönséges vakolattal simítjuk be és meszeljük be. Minthogy az időjárásnak igen nagy befolyása van a munka sikerére, jó azt meleg évszakban végezni.

Elhervadt növények megelevenítése. Egy német kertészeti lap által közölt, egészen új eljárás szerint oly növényeket, melyeknek levelei elszáradtak, bimbói elhervadtak, sőt már héjuk és gyökereik is, ha nem is egészen, de legalább részben elhaltak, újra megeleveníthetni, és pedig a következő módon: Telített kámfor-oldatot állítunk elő szeszszel, ugy, hogy az utóbbiban annyi kámfort oldunk föl, mig azon állapot be nem következik, hogy többet egyáltalán nem vagyunk képesek benne föloldani. E folyadékából néhány csöppet öntünk egy körülbelül 1 liter vizet tartalmazó edénybe. A kámfor-oldat eleintén a viz fölött uszó vékony réteget fog képezni, de csakhamar össze fog ezzel keveredni. Ebbe a vízbe kell az elszáradt növényeket állítanunk, s két-három óra mulva meg fognak elevenedni az előbb lankadtan lefüggő levelek és ifju hajtások, megindul a nedvkerítés a már-már elszórt héjban. Most jó földbe kell tennünk a lábadozó növényeket és itt a napsugarakat tölük minaddig távol tartanunk, mig meg nem gyökereztek. Ha nagyobb fajta növényeket, vagy éppen fákat akarunk ilyképen megeleveníteni, azt is tehetjük, ugy, hogy a növény gyökereit a leirt módon elkészített vízbe állítjuk, s törzsét és ágait ezzel megnedvesítjük, de, ha csak lehetséges, az egész növényt áztassuk néhány óráig a kámfor-oldatban.

A sertés cholera is csak azon gazdákra nézve hátrányos, kik helyes örendszabályok foganatosítására egy vagy más okból képtelenek, azokra ellenben, kik a baj tanulmányozása és helyes intézkedések tétele által távol tudják azt tartani sertésnyájuktól, valóságos áldás. „Hány sertésed döglött el?“ — kérdi egyik farmer a másiktól. „No, még az lenne szép, ha az enyém is döglene, mikor tiszta jó legelőn, száraz, tiszta ólban tartom őket s folyton friss tiszta forrásvízzel látom el. Szomszédaim sertései elhullanak, felszöktetik a sertés árát, s az enyém jó drágán kelnek el. A mint látod, kevés ügyességgel még a cholera is meg lehet adóztatni“.

A mezei egér nagy ehtősege. Pontos mérések által Laver megállapította („The Zoologist“), hogy egy mezei egér (Arvicola agrestis) 1 uncia edeledből (mintegy 30 gramm) 24 óra alatt nem kevesebb mint 6 drachinát (1/8 uncia) fogyasztott el. Ezen arányból fogalmat alkothatni arról, hogy mily óriási pusztításokat eszközölhetnek ez állatkák, ha nagy tömegben lépnek fel.

Kérdések és válaszok.

Ezen rovat alatt olvasóink érdekében bármint, a gazdasági szakmába vágó kérdéseknek állandó tért nyitunk s azokra választ eszközölünk. Ezen kívül szívesen közlünk a háztartás körébe eső másnemű tudakozódásokat vagy azokra adott válaszokat. Az e rovatban közlendő kérdéseket és válaszokat egyszerű névaláírással kérjük a szerkesztőséghez beküldeni, habár közzétételük az illető kívánsága szerint név- vagy betűjegy alatt is történhetik. Feleletek adásánál kérjük mindig lapunk azon számára hivatkozni, melyben a kérdés közöltetett.

*

Kérdések.

Ki lenne szíves alólírttal tudatni, hogy egy 3 vékás, jól megművelt földbe mennyi luczerna-mag szükséges és mivel vegyítve jó elvetni?

Tistelettel

Kászón-Ujfalu, 1882. ápril 13-án

Kovátsi Bálint,
m. kir. postamester.

*Az alig néhány intelligens család, mely Borszákon van, igen szép példáját mutatja a fennebbiekben a népnevelés iránti lelkes érdeklődésének s a kor színvonalán álló nemes műveltségének. Bár minél gyakrabban volna alkalmunk megynék más községeiből és hasonlókról megemlékezni.

Szerk.

Április 18-án.

Magyar aranyjárdék	119.75
Magyar vasúti kölcsön	134.—
M. keleti vasúti államköt. I. kibocs.	91.25
M. keleti vasúti államköt. II. kibocs.	111.—
M. keleti vasúti államköt. évi 1876	96.50
Magyar földterhermentesítési kötvény	99.25
M. földterhermentesít. kötv. záradékkal	96.50
Temes-bánati földterherment. kötvény	98.50
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	97.50
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	98.50
Cs. és kir. arany	5.61
20 frankos arany	9.51
Német birodalmi márka	58.65
London (2 havi váltókért)	119.85
Magyar papírbárdék	88.45

Felelős szerkesztők:

T. Nagy Imre, Dr. Kádebbő Ferencz,
Ifj. Dobay János.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Sz. 698—1882.
közig.

Hirdetmény.

A városnak Oroszfalu felé lenyúló gyepje a Torja pataka mellett folyó évi április 30-án reggeli 9 órakor kiméretik, mikorra a birtokosság a helyszínén való megjelenésre felhivatik.

Kézdi-Vásárhely város tanácsa 1882. április 18-án.

1—* Szűcs József,
polgármester.

—Gyakornok kerestetik.—

BIRÓ GYULA

székelyudvarhelyi fűszer- és rövidáru kereskedésbe egy legalább három gymnasiumot végzett tanoncz, gyakornokul felvétetik.

Értekezhetni Székely-Udvarhelytt, botos utcában, Biró Gyula üzletben.

3132.
1882. szám.

Árverési hirdetés.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csikszederai királyi Törvényszék 770,771. számú végzése által csikszederai Potoczky Kristóf testvére és ifj. Potoczky Gergely végrehajtatók javára csik-szt.-királyi Nuridsán Mária ellen 1000 frt. tőke, ennek 1882. év február hó 12-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 93 frt 65 kr. perköltség követelés

erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1123 frt 15 kr-ra becsült bolti cikkek házi butorok satöbbiből álló ingóságok nyilvános árverés útján két részletben a 353. sz. a. kelt végzés alapján eladottnak.

Mely árverésnek a 229,230. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a hely színén, vagyis alperes bolti helyiségében leendő eszközökre 1882-ik évi április hó 29-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak. Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Kelt Csik-Szent-Mártonon, 1882. évi április hó 17-ik napján.

Boeskor László,
kir. bír. végrehajtó.

Sz. 192.—1882.
tkvi.

Árverési hirdetmény.

Az 1881. évi LX. t. cz. 146. §-a alapján kibocsátatik jelen árverezési hirdetmény. Végrehajtást szenvedő papolczi kisi Kelemen Józsefnek és társ tulajdonossai katoná Kelemen József, Kelemen András és Mikola Rebeka tulajdonául a papolczi 19. sz. tkvben A + 3 rend (1496) 4 (1556) 5 (1594) 7 (1995) 8 (2690) 10 (2836a) 2837a) 11 (3095) 12 3100b) 13 (3238a) 14 (3771) 15 (3781) 16 (3806) 17 (4881) hr. szám alatt, továbbá a papolczi 108. sz. tkvben A + fizető kezes Imre Zsigmond és társ tulajdonos Imre Zsigmondné szül. Csorja Ágnes tulajdonául 2 (743) (1096) 4 (1792) 5 (1836) 1837. 1852. 1853) alatt vannak felvéve, tekintettel az 1881. évi LX. t. cz. 156. §-a pontjára, mennyiben a megbecsült telekkönyvi testek becsértéke 200 forintot nem halad meg s melyek összesen 1420 forintra vannak becsülve, végrehajtató kovásznai Bogdán Ferencnek 57 frt 10 kr tőke, annak 1881. évi február hó 1-ső napjától járó 8% kamatai 14 frt 60 krban már megállapított perköltség, jelen árverezési kérésért 9 forint 50 krban törvényesített és még ezután felmerülhet költségek erejéig Papolczi község házául nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőknek, esetleg becsértéken alól is 1882. évi június hó 19-ik napján d. e. 9 órakor elfognak adatni.

Venni szándékozók a vonatkozó árverési feltételeket Papolczi község házául és ezen bíróság tkvi hivatalánál betekinthe-
tik; ezen árverés a kebli tkvi hivatalnál feljegyeztetett.

Erről felek értesítetnek.

Kovácsán a kir. járásbíró, mint tkvi hatóság, 1882. március 7-én.

Dobay János,
kir. járásbíró.

Sz. 190.—1882. tkvi.

Árverési hirdetmény.

Az 1881. évi LX. t. cz. 146. §-a alapján kibocsátatik jelen árverezési hirdetmény. — Végrehajtást szenvedő papolczi Bede Zsigmond és nejének a papolczi 146. sz. tkvben 1—21. rendszám alatti 350., 351. hrsz. 2 (1133.) 3 (1142.), 4 (1286.), 5 (1527.), 6 (2009.), 2010.), 7 (2269.), 8 (2415.), 9 (2571.), 10 (3255.), 11 (3304.), 12 (3657.), 13 (3754), 14 (3776), 15 (3894.), 16 (4035) b) 17 (4332.), 18 (4338.), 19 (4387.); 20 (4675.), 21 (5208.), helyrajzi sz. alatt felvett 643 forint becsértékű ingatlanai végrehajtató kovásznai Bogdán Ferencnek 200 forint, 31 frt 17 kr a korábbi árverezésnél megállapított tőke, annak 1881. évi április 1-ső napjától járó 8 százalékos kamatai, jelen árverezési kérésért 16 forintban törvényesített, 14 frt 17 kr lehetőséggel még ezután fölmerülhet költségek erejéig Papolczi község házául nyilvános árverezésen a legtöbbet ígérőknek, esetleg becsértéken alól is 1882. évi június 20-ik napján, délelőtti 9 órakor el fognak adatni.

Venni szándékozók a vonatkozó árverezési feltételeket betekinthe-
tik; ezen árverés a kebli tkvi hivatalnál feljegyeztetik.

Kovácsnai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság, 1882. febr. 18-ik napján.

Dobay János,
kir. járásbíró.

Sz. 689. tkvi.

Árverési hirdetés.

A kézdivásárhelyi kir. Törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint Mike Józsefné Doczé Julianna bukaresti lakos végrehaj-
tatónak alcsernátóni Fetés Ferencz végre-

hajtást szenvedő elleni 70 frt 46 kr s járuléka iránti ügyében az alcsernátóni 44. sz. tkvben A + 1458/1, 2099, 2959, 3978, 5602, 5604, 6090, 6448/1, 7161/1, 731/137, 7343/220 hrsz. ingatlanokból alcsernátóni Fetés Ferencz járandóságára, mint 423 frtra becsült ingatlan járandóságra, Mike Józsefné Doczé Julianna kérelmezőnek 70 frt 46 kr tőkekövetelésének, ettől 1878. évi október hó 13-ik napjától járó 8% kamatoknak, az eredeti 165 frt 46 kr tőkének 1877. április 17-től 1877. június 30-ig járó 10%, azon innen 1878. évi október 13-ig 8% kamatai, 17 frt 54 kr perbeli, 9 frt 39 kr végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 6 frt 65 kr és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett a kért végrehajtási árverezéssel a hirdetmény kibocsátatik. —

A kikiáltási ár a fenebbi becsár, melyen alól is az ingatlanok szükség esetében el fognak adatni.

Árverezni akarók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes papirban az árveréskor a kiküldött kezéhez az árverés megkezdése előtt letenni.

Az árverési feltételek a kir. törvényszék telekkönyvi hatóság irodájában a hivatalos órák alatt — úgy Alcsernátón község előjáróságánál — bárki által megtekintethetők. —

Az árverés foganatosítására határidőül 1882-ik évi június hó 15-ik napján d. e. 9 órára Alcsernátón község házához kitűzetik azzal, hogy ezen alkalommal az ingatlanok, ha becsáron felül ígérlet nem tétetik, vagy a becsár sem adatik meg, becsáron alól is el fognak adatni.

A kézdivásárhelyi kir. Törvényszék, mint telekkönyvi hatóság üléséből 1882. február hó 15-én.

Id. Donáth József,
elnök.

Baritz,
h. jegyző.

1—1

Egy ép, erőteljes székely ember, ki több évig volt alkalmazva, mint tisztartó, jó bizonyítvánnyal és ajánló levéllel ellátva, alkalmazást keres. Bővebb felvilágosítást e lap kiadóhivatalában nyerhetni. 4—6

Figyelemre méltó.

E nemes városban való rövid itt-létem alatt oly szerencsés voltam, hogy munkáim által több művelt család tetszését megnyertem. E körülmény fölbátorított, hogy üzletemet úgy rendezsem be, miszerint képes legyek a

szobafestészet

körébe vágó mindennemű munkát elvállalni. Elfogadok megrendeléseket szobamennyezetek (plafond) kifestésére olasz, német, francia renaissance styl szerint, azokhoz illő fali mintákkal vagy tapetákkal. Képes vagyok templomok vagy más nyilvános termek díszítésére goth, mór, plastikai sat. stylben. Vállalkozom ajtók, ablakok, szobapadlások (pádimentum) festésére cse-re, juhar-, tölgy-, diófa, fehér porcellán stb. színekben.

Hogy üres szavakban ne beszéljek, bátorodom tek. Fejér Lukács, Szűcs József polgármester, Wertán testvér uraknál végzett munkáimra hivatkozni, kik megkeresésre szívesen megengedik azok megtekintését.

Midőn a n. é. közönség becses figyelmét felhívom, csak annyit jegyzek meg, hogy főttrekvésem ezután is az lesz, hogy olcsó árak, tisztességes munka és pontosság által érdemesítsem magamat a n. é. közönség szíves pártfogására.

Alázatos szolgálja

BLATT MIHÁLY,

szobafestő Kézdi-Vásárhelytt.

1—3

CIMBAMOS FERENCZ,

ASZTALOS-MESTER, KÉZDI-VÁSÁRHELYTT,

(Zsigmondter, I. kerület, 8. udvartér)

A J Á N L J A

dió, köris, fenyő s más különféle fából műizléssel készült, fényezett (politurozott)

butor-raktárát.

Elvállal épület-, butor- s minden e szakmába vágó asztalos-munkát; úgy a közönséges, mint a finomabb esztergált vagy faragvánnyal ékített DISZMUNKÁT a legpontosabban, tartósan és a lehető leg-
jutányosabb áron.

Minden nagyságu és fajú koporsók készletben tartatnak.

NÁDFONASU SZÉK, KANAPÉ, SÓFA
s más cikkek készítését, esetleg régebbiek újra-
fonását elfogadja és gyorsan foganatosítja.

Vidéki megrendelések gyorsan és jutányosan teljesítetnek.

3—6